

547

6-29-3

Arm.	Pres.	C.	N
189	11	11	13.

Quatre pichs y repicó

y Joannela en 1 acte

Letra de

L. G.

Música de

May 1902.

MS. 623

[Faint, illegible handwriting]

1000 1000 1000

[Faint, illegible handwriting]

1000

[Faint, illegible handwriting]

Repartiment.

====

Bliment	(civandero)	50	anys.
Xecla	(sa filla.)	15	"
Dofill	(oncle de Francisco.)	60	"
Francisquet.	(.carter.)	18	"
Eduardo.	(tinent de infanteria.)	20	"

====

Opoco present.

=

Es a l'iverm.

=

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, including a large decorative initial.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or series of entries, though the script is very faint and difficult to decipher.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding note.

Acte i i n i c h.

La escena es partida, deixant un passadis al mitx que representa l'últim replà de la escala. En el fondo del passadis i veuicó un tram d'escala natural o figurada que se suposa es el que va al tevióit. A la pla terreno i veuicó a don temps la resplandor d'un llum que figuraria ser l'últim de la escala. Moltja escena (dreta de l'actor.) es l'habitació del curanderero que estava regularment amoblada en la que hi hauria en primer terme y a la dreta del actor, una taula escriptori, ab tintor, papers, pots, empollas y un

quinquè. Dita taula estarà arimada
à la paret, y al costat y en segon
terme una porta que comunica
à las habitacions. En la mateixa
paret de la porta, tocant al angle
de la paret, un penjacobas de net
que hi havia un casquet. En las
parets cuadros y per los recons y
à terra empollas, cadiros y aprop
del mitx de la escena y en primer
terme, una tanleta perfecta.

La habitació del carter, estarà
pobrement amoblada. La porta que
comunica à las habitacions interiors
deu estar en el foro y al mitx.
Al devant de la porta una taula

en la que hi hauria grossos paquetos
de papers, tinters y un candeler ~~de~~ ab
espelma. En las parets, tarifas de
correos, y ferrocarrils enganxadas
y un clau que serviria de penjarrabas.
La entrada a las dos habitacions
estaria en primer terme y frente
a frente.

Comensa la escena de dia la
que s'faria de nit a son degut
temps. Lo senyor Profill y Climent
dehnen vestir un poch ridiculs ab
capa y sombrero de copa.

mm

Escena I.
Becla sola

(Surit ab una empolla a la
ma y la deixa sobre la taula
S. assesta.)

¡Ay, Senyor! ¡Estich cansada
de taint anar y venir!
No m' queda temps per cursi
ni per res. ¡Bona caramada!
Sempre devant dels fogons
bullint herbas, fent emplastros,
regirant trastos y trastos
que hi don per tots los racons.
Y no ho fassis malament

ò di no l'pare reganyà;
no se com no tinch migranyà
ni estich bona un sol moment.
La veritat, no fa per mi
ni se cuan s'acabará.

Si aquell es volgués casà...

(Mirant al vehi.)

deixariva aquet troigi;
y no es pas perquè no fassi
tot cuant à mi de m'alcança
que sent verda l'esperansa
tinch por qu'à ne mi se m'passi
no sent pas jo la primera
que ab lo temps de li ha passat.
Lo se puch, vull pendre estat,
no m'convé quedà soltera.

(L'alsa depressa y s'posa a
escoltar com si hagués sentit
puja al gir.)

Coreya qu' era en Francisquet.

É fo dias que no l veig;

ell sempre está de passeig

y está fet un belluquet.

És un xicot que m'agrada!...

pero may se determina

a demanarm y m' amohina

viure aixis sobresaltada.

(Petita pausa.)

Si el militar fos constant

ja m' agradaria mes,

perque el sou mes crescut es

y ab canvi d' aná augmentant.

Y no es pas hu l meu estot

si arribés a capitó

perque dat cas d'ell faltá

ní quedava viudetat.

Y allavors, sen capitana

(Contenta.)

podria molt be lluhi

y ní podria diverti

dempre que ní des gust y gana.

¡Ay! ... Tan de bó fos demá

aquet dia desitjat

y vingues determinát

á demaná la meua mà.

Musica.

=

No farà sempre moradas...

L'assistent fent el menjar...

Al cafè dugas vegades

ja se sap, dinà y sopà.

La casa ben amoblada

y à lloguè ls mobles, i enten,

no gastam ab la criada

perque ho fa tot l'assistent.

Sempre estaurém de passeig

anirém per las ciutats,

aixó si, sempre plegats

que ja ni sembla que ni hi veig.

Quant sortirém

molt goig farem;

visitaurém

la gent de trió

y n' mirarián
del rich al gran
saludarán
lo b' y milló.

Poulot.

i si al fe aquet pensament
l' ensartés d' una vegada!...

Está clar, noya casada
podem dir d' aquet moment;
pero m' sembla...; Ay, Beclata!

No sé perquè t' faltaria!...

Vaja, que fora una treta....

pero potré no.....

(Furcan.)

Ja va.

≡

Escena 2.

Tecla - Bliment y Bofill.

~~~~~

(Bliment entra acompanyat del Sr. Bofill y s' dirigeix al penjarròbas a deixar la capa y sombrero sense veure al senyor Bofill que s' ha quedat dret al peu de la porta y ab lo sombrero posat. Tecla al veure a Bofill, fa una demostració d'alegria y se n'riu.)

Bliment

(Sense veure.)

Entri, entri, prengui asiento,  
cubreixis que fa molt fret.

(Profile al sentir cubreixis, s'treu  
el barret rapidament y se'l torna  
a posar.)

Noya, porta el braserét.

(Mutis Becla.)

Prof = Ab lo seu permis m' asiento.  
i los torn alt!...

Blí = Be, i qué hi vol fé?...  
i Pues que m' conta, may se'l ven?

Prof = Calli home, que aquest pen  
m' té aburit...

Be = (Ab lo braser.)

Aquí el té.

Blí = Això no es res, es nerviós.

Bof = Pero es un mal que m'apura

bli = Jo tinc aquí una untura  
y ab dos dias l' té fos.

i sento un fret! - Donc l' paltó  
ó si no portam la bata.

Luengo desfas xocolata

ó No li agrada?

Bof =

No demyó;

es cosa que no acostumo

perque á mi no m' va prou bé.

(I tren la petaca.)

Jo un cigavret de papé,

en estan parcat ja fumo.

(Surc becla ab la bata y fa mutis.)

bli =

Vaya, vaya, ó y donchs que l' porta?

ó vosté ja vé de da l' vola?



(Posantse la bata.)

Prof = Si s'enyó, de pendre el sol  
y que no hi dat poca volta.

He sortit en ben dinat

com tinch sempre per costum

y abaix ab Don Pau, fent fum.

Ab la fem petó

Blí = Ben pensat.

Prof = Luego s' llegeix el diari....

y que hi vol fe?

Blí = Tot convidat

a passá la trista vida;

jo en ben dinat lo rosari.

¿Y que porta algo de nou?

Prof = No he vist pas res d'interés.

La cuestió es ompli papers,

i y que no hi guanyan poch sou!

Lo tant sols crònica y sant

y també ls morts que hi ha hagut

per si veig un conegut

que m'ha passat al devant.

Veli aquí tot lo que miro.

Lo demés... ca, es mentida,

pero si guanyan la vida

y quan me n' parlan m'hi giro.

Deixant pues tot aixó apart

y sense ánimo de ofendrel

quan abaix us hem trobat...

¿No se si l' molestaré?

oli = Parli, parli, no senyó.

tec = (Sortint ab la xacolata.)

Li ho pogués ventirho jo....)

El xocolata.

(Mutis.)

cli = invitat a prendre. D'ortó bé

(Preu lo xocolata fent l'ademan  
de convidar.)

Prof = Molton gracias, bon profit.

Pues com anava dient:

jo no vull may que la gent

murmuri

cli = O molt ben dit

Prof = Pues es el cas que el nebot

tracta temps fa de casarse

y ls medis fan per parlarse

cuam ls ve bé: cuam se pot.

Dixó ja fa temps que dura

y ell no ni calla may dient:

Perquè no hi passa un moment  
que s'aburreix, que l'apura  
fins y a tant que l' determini  
aruy he pres quant l'hi trobat  
no se si estovà enterat.---

( Demostració negativa de Bliment.)

no hi fa res, no s'amoïni,  
encara qu'ell ja s'ho creya  
que no li hagués indicat.

(I no dich cap disbarat,  
al entrar ja he vist que reya.)

Vamos, ja ho veig, ha temut  
no saben com explicarli,

vegi vostè de parlarli

y veurà com no fa'l mut.

Com ell viu aquí l' devant

no es difícil de compendre...  
d'ense a vostè ferli entendre  
ho passat lo temps garlant.  
Ï avia te explicat pe 'l cla  
lo motiu de la dentada.

blei =

(Pensant.)

Ja veuria, no m' desagrada...

ò Pero 'l seu nevot que fòc?

perque jo tinch de sabè

ab que conta, si te dot;

sent just qu'ho sapiga tot

per veurer si això m' convé

Prof = Elle es un guapo xicot,

à ne 'l seu cap no hi ha malicia,

jo 'l defenso y ab justícia

no perque m' siga nevot.

Lo seu ofici es carté

Bli = Dircó temps fá que ho sabia.

Prof = El mes, conta ab una tia  
que no está mal.

Bli = (Indiferent.)

Está be.

Prof = Vuy dir que te luminaria  
(Ab los dits.)

y li te promés temps há  
que el dia que s'carará  
te la tia Candalaria

Bli = ¡Si no s' mort!

Prof = Ni falta fa

(Rápit.)

Vuy dir que ho deixa per ell;  
no te ves que siga vell

y tot ho heredarà.

Pdi = Però be, ja deu tenir  
avueplegat algo per xò?

Prof = Arans... tenia ab un recó  
no se quant, are ni així.

( Senyalant ab los dits a las  
dents. )

Fa algun temps va está malalt  
y el mal no avisa a ningú;  
á no se això, ben segü  
ja tindria un dineral.

Desd' allavoras ensá  
treballa molt, no descansa  
y no pert may l'esperansa  
de algun dia avueplegá  
y ho logrará, no son posturas

perque de gènit n' té,  
ho va calculà molt bé,  
fa negoci ab servaducas.

Q' aixó se n' fa molt gran us  
y no ~~nos~~ sap vostè l' que s' guanya  
y tenint'hi certa manya....

Bli = (A la porta n' hi há un fús.)

Prof = Vostè s' ho pot pensà bé  
y no s' venrí arrepenitit.

Bli = (Si que fora divertit,  
al cap de vall es carté.)  
Ja n' parlaré a la Becleta

(S' alsa ls dor.)

y venrém ella que hi diu.  
Prof = (Oh contarli sen tant viu  
quasi perdria la xaveta.)



(Poient.)

Vostè disposi.

bli = Lo mateix

Prof = Ja sap qu'agui te una casa...

(Fentre corterias y fent nutis Profill.)

bli = Moltes gracias. (Es molt asa:

tan gran y no s'ho coneix.)



OSCENA 3<sup>a</sup>

Bliment y Profill.

Bliment s'assenta al costat de la  
taula y hi va deixant paquets que  
s'tren de las butracas y Profill fa  
el mateix fent un cigarro.

Bli = Mes are aquet ab que m' ve;  
de tontos ja no n' hi ha.

Prof = M' sembla que ja mes clà  
no li podia fè sabé.

Bli = i Jo ja ho veig, com que te dot  
ficantsela a n' ella a casa  
ves qui li empeta la basa!

Prof = Brech d' apuros al ricot.  
i Què s' hi farà? - son jovent.  
i s' sento no se com ells!

Bli = i sempre m' surten uns cap-dells

Prof = Potse així estarà content.

Os.cena d.  
Profill. Climent. Francisco

allí y Tecla.

Entra Francisquet tot determinat  
y carregat de paquets que ls deixa  
sobre la taula y s'posa à fer la  
tria.

Prof = ¡Hola noy! ¿vens al pel,  
acabo de venire al pare

Tra = ¡¿ li ha dit no pas per are?  
( Rápit. )

Prof = Sembla que tens un arriel.  
Jo sense fer hi embulls  
ja li he esplanat la cuestió.

Tra = Be, si, ¡¿ y li ha dit que no.  
( Rápit. )

Bof = Al cap de vull, de còm Trulls.

(Francisquet i assenta tot toriam

cartos devant de Bofill,

figurant està en conversa.)

Zecla fentse la distreta.

Oli =

(Reparant ab la Zecla y ab pausa.)

Vina, noya i sen aqui

y desahoga lo teu cor;

contam'ho tot sense por.

¿Ou es aixó ab aquest vehi?

Ze = ¿Lo què, pare?

Oli =

¿No sabs res?

Vamos, digas, enrahona;

ja sé qu'ets bona mimyona

y també que tens promès.

Ze =

(Avergonyida.)

Jo!

Blí = Bueno, di, que té d'estrany!

No s'ha per això mal paper.

Be = Bueno donchs, li explicaré.

Blí = Estoi clà, no es pas cap dany.

Be = Aquet jove que hi ha aquí,

surit y entra mil vegades

y a n' aquí guarda grabados.

Los paraules que n' va dir.

Jo no sé perquè. --; Ah, si!

era un diumenge, plovia

n' topo ab ell (ja ho sabia

que jo tenia de sortir.)

¡Hola, Beclita! ¿Se n' va?

¡miri que plou, can molta aigua!

¿Vol que li deixi 'l paraigua? --

y jo li vaig acceptai.

Com tornar-lo era precis

no m'hi vaig fer esperà gaire

y li vaig tornai el paraigua

al replai del primer pis.

¡Si que ha vingut aviat!

¡Breguim, no l'necessitava!

Pero veig que se n'anaba?

sortia per qui l'vehinat.

Ja sap que pot disposa

de cuant depengui de mi.

Moltas gracias, li vaig dir

dantme una estreta de má.

Com mes anaba pujant

mes sentia la apretada,

jo fent la dissimulada

y ell per l'escala mirant,  
alsaba el cap y se n' reya  
y sense veurem á mi  
l'estimo molt m' va di  
cuant á mitja escala m' creya,  
jo pe l'forat també l' veya  
fins que vaig arribá al fi.

Desde allavoras en sá  
ns hem vist, ns hem parlat,  
mil cops m' ha dit m'estimaba,  
jo un sol cop que m' agradaba  
li vareig di allá al replá  
y esta clar, sempre que m' ven  
repeteix sempre l' mateix

Ena = ; Moiren donchs que n' hi ha un feix  
¿ fe, ó de que se las hen?

Xe = No li dich ni una mentida  
y es certa ma confessió

oli = Escoltam ab atenció.

(Això ja passa de mida.)

Alguet jove no t'convé  
t'estimar, t' te voluntat! -

pero mira, per casat  
no t' serveix, no té un calé

Costa poch aparellarse

y 'l donar un semblant pas-

Tra = Ja m' puja la mosca al nas

(Marcantlo ab lo dit.)

bli = Alguet busca aprofitarse;

després venen mals de caps

y que 'ls arregli qui pot,

vaya, noya, es un ricot....



Bof = Per, be, calla; i tu que sap?

Ma = do que se? pero m'ho penso.

Basta habersel'hi escapat

una paraula siquera

perque n'cregui un calavera

un perdut o be un mal cap.

Pero ho sabré, si demyó

(Brenat.)

en tornant de fe ls paquets.

Me n'vaig; Lu he fet del sarrió?

(Buscantlo. Estava en l'respaldó

de la cadira. Lo pren y fuig

rápidament.)

Bof =; Fugiu!; Sembla en bellugets!

Escena 5  
Profill - Climent y Becla.

Prof = Que ves aquest cap vert,  
després que miro per ell  
no n'ovint ab l'estirivell  
de lo que li dich no es cert.  
Ja os dich jo, corre un jovent  
que tot son fanfarronadas;  
mereixen sis clatelladas  
cada quart, cada moment.  
;Pero ves perquè m' enfado!  
si no n' vol creure, ell mateix  
;Quant jo dich que n' hi ha un feix!  
pero a mi n' te sens cuidado.

Clí = Veni present lo que t' he dit,

que jo ja faré per veurel  
(lo principal es distreurel)  
no t'convé pas per marit.

(S'alsa y tot treyentse la  
bata y casquet per sortir.)

¡D'hommes ray, prou que n'hi há!

Per viure ab l'esquena dreta

no t'convé necessitas, Beleta;

si un millor no t'faltará.

Mira, jo tinc de sortir

per veure aquella malalta.

¿Alguna cosa t'fa falta?

Be = No res.

Poli = Ojo ab el vehi.

(Surt y s' deixa la porta  
ajustada.)

Q  
Oscena O  
Xecla sola.

Be = (Pensant.)

Ben miriat ja te rahó. ...

i pero ves com ho faré!

i qui fa el seruí! - i no pot sé! -

vaja... no ho se ferho jo.

i tant temps que fa que s'glateix

y estant hi mix consentit,

are deixarlo en olvit! ...

no está be, no s'ho mereix.

(Petita pausa.)

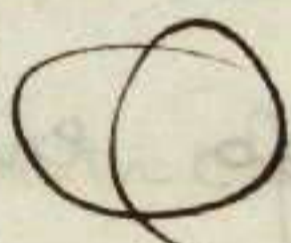
Per altre part el temps passa

y no m' deixo de passá

y com mes temps passarà  
ja es passar un xiquet massa.  
No, no, vaja; no pot se;

(Resolta.)

Si ni vol ell seré constant:  
qui va en devant va en devant.  
¿quin recors queda? ¿que fa?



Os-cena 7.

Zecla - Eduardo y Francisco.

Al sortir Bliment s'ha deixat la  
porta ajustada y sentint la Zecla  
passos al replà, corre per tancar la  
porta, quan arriba a temps Eduardo,

que al notar qu' está abierta entra,  
quedant la Tecla al radera y  
tapada per la porta.

Edu = ¿No hay nadie aquí?

Te = ¡Ah! es usted!

(Sobresaltada.)

Edu = Ves la puerta entornada  
y supongo tengo entrada  
sin llamar...

Te = Sí. (¡Está bé!)

Mar... no grite por favor,

porque el vecino de aquí

está malo. (¡Qu' haig de dir!)

(Senyalant al frente.)

Edu = No tenga ningun temor:

ya sabe que yo la quiero  
y en arreglando un asunto  
(¡o con usted me caso al punto.)

Be = ¡¿ que n<sup>o</sup> es de Salameiro!)

(Dixó sí, com ell ningú.)

Edu = ¿ Y papá ha salido, ¿ eh?

(Ab intenció.)

Be = Sí, no há mucho que se fué.

(Birch una por pugi algu...)

(Anantzen cap a la porta.)

Edu = ¿ Pero que tiene? ¿ que pasa,  
que sobresaltada está?

Be = Como usted comprenderá

temo lo vean en casa.

Edu = No tema nada por mi

puesto que sé mi deber.

Ze = Noe puede comprometer...

Edu = No, Zecla

Ze = (No crech que di.)

(No recel.)

Tanto tiempo estar ausente  
ni tan siquiera un renglon

Edu = Verdad, tiene usted razón.

A fe que estaba impaciente  
de pensar lo que diria;

mas yendo de aqui y de allá

se pasó el tiempo...

Ze = ; Ya, ya!

Edu = Ya sé que la culpa es mia;

mas ya pasó y otra vez  
a su lado me tendrá.

Ze = Y en cuanto venga papá



arreglado queda?

Edm:

Pues!

Ya verás como le digo  
que voy a ser tu esposo  
y ni un punto de reposo  
me doy a fe de amigo.

Yo sin ti no puedo estar.

(Ab interés.)

sin ti no puedo vivir,

y sentiria morir

sin lograr tu bienestar.

Te dare todos los gustos,

te compraré cuanto quieras

y tendrás de mil maneras

(Se senten passos precipitats

pe'l replà y es en Francisco que

Te = (entra Tecla a la porta.)

Te = (No guanyarem pas per custos.)

odu = Todo ha de ser para ti.

todo, por más que tuviera.

(Bon interès.)

Te = Si es así de esta manera.

odu = ¿Mae queréis, di?

Te = ¿Qué? O fe si.

¡Ahora le quiero más

porque veo usted quien es.

(¡Si en Francisco lo sapigués!)

(Mirant la porta.)

odu = Mira, acércate y verás.

(Se saca del bolsillo una

sortija y se la da.)

Te = ¡Vena sortija! ¿Qué es mona

Era = *arranjant* (Don't estará arreglant plechs sobre  
la taula.)

Ja temps no he vist la minyona  
y això no m'agrada pas.

Edu = *ambien* te lo compraré  
y será de los de cola.

(Indicant un vestit.)  
Era = I'ha de arribar aquí una taula  
que ho sentirán del carré

Edu = I'entonces me cantarás  
aquel vals que es tan bonito  
cantalo así... muy bajito.

Ke = (Bantemlo, o y quin mal fas?)

Música.

¡Os sabido por demás  
y d mi me para en paseos  
sin saber como, me veo  
siguiendo un pollo detrás.  
Me mira, vuelto á mirar,  
pasa á mi lado, delante  
y no calla un solo instante:  
; Tiene usted un modo de andar!  
; Os usted muy remonona!  
; Que sonrisa tiene usted!  
; Ay, Jesús, que lindo pie!  
; Que figura más gachona.  
; No podré saber su gracia?  
; Le llama usted Encarnacion?  
Y he de oír su narracion  
en paseo, por desgracia.

y menos mal si no suelta  
frases de doble intención  
porque me da un dofo con  
que es muy fácil que lo adviertan.

Vamos, que los hombres son  
malos a más no poder.

Si yo pudiera coger  
uno, ¡ay, qué alegría!

Parlàt.

(Quan la Tecla es a mitj vals en  
Francisco deixa lo que feya y  
escolta.)

Fra = Vamos, val mes aixis.

Si no s' ven pron que de sent.

(Francisco impulsat pe l' dentj

s' dirigeix a la porta y l'obra

ab l'intenció d'anar a trucar

a la porta de Becla y

repensantse n' se n' torna.)

Ehora ser molt imprudent

y es posarla en compromís

(Francisco deixa altre vegada

la feina y es posa a fè un

cigarró.)

Ves qu' ha de fer tota sola

(Ab desinterès.)

Jo ja ho veig, s' ha d'abuvir.

Al menos s' estés ab mi

faria un xich de tabola.

(I posa de nou à arreglar  
paquets, y com sent cantà,  
sense deixar la feina imita  
ls moviments del vals parantse  
en sech al sentir la ultima  
nota distinguda i calderó.  
¡Aprieta!

(Gran punt la Xecla acaba  
la nota final. Eduardo  
entusiasmant diu forta la  
primera paraula.)

Edu: ¡Bien, muy bien; hechicera!

(Lo sentir Francisco ven d'home  
hu deixa tot y es posa à  
mirar se el pany y ab lo  
soroll que fa la Xecla

espantada corre a la porta y  
es posa a escoltar seguint  
el veu.)

Ze = Yo no sé, tengo un temor! -

; Por Dios, hagame el favor!

ruido siento en la escalera!

( Al acabar lo veu, obra  
la porta a Eduardo y ell

frug corrents tancant

Becla la porta.)

;; Gracias a Deu!!; Louina dort!

ja tinch la porta tancada!

Fra = ( Francisco que ha vist sortir

el tinent.)

;; Moa noy, que hi vist!!; Pastarada!

; De; aixó di que m'ha mort!



(Transició.)

Pero á fé no se'n girviá;

jo li tinch de seguir ls passos—

Y que li tinch d'inflá ls narros

allá hont l trovi

(Trig currents.)

# Escena I.

(Ab la fugida d'en Francisco

surt Bosfill quedantse

parat.)

Bosfill = ; Ahont va!

(Bosfill s'posa á escriure. Becla

fa gaxet.)

Be = ; En bona fem'he espantat!

No creya be qu'era el para.  
; Oh, y que m' pot sortir cara  
si en Francisco ho ha notat;  
pero fare de manera  
cuam el vegi de sabé...  
aixis... com qui no fa ré  
y sentli la calamera

( Aho gracia.)

y segons lo que veurè  
li pego una miradeta,  
li faig una rialleta  
y potsé ho arreglaré.

( Petita pausa.)

; Ben mirat, quins mals de caps!  
; Ne m' de fer molts de papers!  
; ¿ tot perque? ; per un promés!

Costam tots tan amagats!...

(Bof candidès.)

É per un que be os ho conta  
i'n hi ha mil qui os ho disfressan;

vaja, si ells si trobessan

no to hi sortiria à compte.

(Comença à ferse forch.)

I ha forch, encendré 'l llum

(Ho fa.)

y are que hi penso, veurí  
si brillia

(É tren l'ouell de la  
butxaca y se la posa.)

Bof = ; Moes que potsé!

(Pensant, per la sortida d'en

Francisco.)

Ze = ¡ Si que brillá! —  
(Contenta y movent la ma.)

Boof = La del firm.

Moay li habia vist axi  
(Repensantse.)

arrarsen tout decidit. —

Ze = Li me la poso aquet dit —  
(Ho fa.)

Boof = No m'ho dirá pas á mi.  
(Desconfiant.)

perque sap m' enfadaria  
sent capis. —

Ze = L' amagaré  
(Mirantsela.)

Boof = ¡ Pot ser per ella sabré! —  
(Alsantse y avantsant.)

no fos aixó manleria.....

pero có, jo no vuy creuer...

que no dich, vaga, no ho crech.

(Petita pausa.)

Te = i si la demanés? ... li dech,

(Resoluda.)

ó di no.....

Bof = Anem-ho a veurer.

Escena 9.

Lo mateixos

La escena mes fosca. Lo senyor Bo-  
fill de n' va a trancar a la porta de  
la Tecla, tancant antes la seva. La

Veclat al sentir truncar i amaga  
l'anell.

Ze = Qui hoí

Prof = (Rient.)

Obrí, no tinga pas por,

soch l'oncle

Ze = i Quin oncle?

Prof = Yo,

el vehi.

(Reconeixentla.)

i Ah! pot passá.

(Profell i queda al pen de la porta.)

No l'habia conegut.

(Quina n'fora!)

Bo = No hi ha perill.

Ze = ¿Donchs que hi ha senyo Bofill?

Entri, segui

Bof = Ni un minut.

Ze = ¿Que busca al pare potsé?

No crech que tardi en veni.

¿Perquè no deu?

Bof = Bueno, si.

ja que ho vols m'assentaré.

Ze = (¿Que voldrà?)

(Sospitant.)

Bof = (i Ondevinada!)

(Reparant la cara de Zeleta.)

Ze = (Comenso a maliciá.)

Bof = (Ab aquet paper que fá,

ni sembla l'hauré enseritada.)

Pues deu fer cosa d'un quart

ha sortit lo meu nevet  
escapat, deixant-ho tot  
com aquell que ja ha fet tant.  
Ell te'l genit decidit  
així fe massa que ho sé!

Pero anarsen sens dir re.

vaja, m'ha fet mal profit.

¿Que pot ser dich? no hi atino.

y reflexiono ab mes pausa...

¿Y si n'fos ella la causa! —

¿Qui es ella? ( sospit y ab interés.)

Poof = ( ; Ho endarvino! )

Ella, vuy dir... com diria. —

la promesa di tu voh. = job

Y així don pobres consols

que a n'ella no agradaria



Poso per cas qu'ella ets tu.

Te = Ja veurà, vosté senyala.

Bo = ¿Fora acció bona o be mala?

¿Fora mala?

Te = Ben regu. = fol

Bof = Iues jo m'hi cregut no fos

que soroll haqués sentit

y com are ja es de nit...

vingués algú a ferte l'os,

y di fos aixís, motiu

crech que tindria de sobra.

Te = Moiri, encare que soch pobra

lo qu'es de mi ningú s'riu.

¿Torne l'os a l'escaleta!

no m'ho veurà pas en mi,

perque fora no teni.... = fol

es dir... perdre la xarreta.

A mi, di un jove m'pretent  
no tinch de fé escarafall

(Aparentada.)

Bof = (S'encen com un enseriall.)

I tinch ma casa, i m'entent?

y tinch a mes el meu pare

que ja ho crech qu'es prou defensa

da veurias, un hom se pensa....

(Y t podria sortir cara.)

Li m'interesso per tu,

es perque t vol ab extrem

y farem lo que podrem

perque digas tu o ningú.

Te = ~~o~~ tant me vol?

Bof = i si tu ho sabias!

Sempre me n' está parlant  
y es tant lo que hi pensa, tant.

(Rient.)

que n' conta unes ximpleries....

Jo saposo qu' os veureu?

te = Jo crech que ja m' hi olvidat

perque fa demà passat

que no l' veig, non dias o deu,

y si això no fa pensar....

vosté dirá, senyó. Bafill

Bof = No ho creguis, no hiá perill,

ja ho sé jo

te = Vosté ho sabrà,

que fa d' intermediari,

pero qui s' hi ha de casar hi

no es vosté n' sembla.

Prof = *Estai clar.*

Brenne donchs qu' estai engrescat  
y no t' puch pas contradir  
si li dich tant sols aixi.

( Marcant ab lo dit.)  
crech faria un disbarat.

De, vamos, no hi pensis mes  
y estigas tranquila, sento,  
no fassis mals pensaments

que tots foran per demés  
y tan prompte vegi a n'ell  
ja ho arreglaré, veurás

(De mi no n' fa gaire cas.)

De = (Dixó ho crech, com es gat vell.)

Miri, per mi no s' perdrá  
con tal que s' porti com deu.

(Ore ja li he dat per.)

Veuirém com de portará.

Bof = Oden, pubilla, pensa ab mi.

(Pient y anantsen.)

Ze = Bueno, bueno hi pensarié.

(Pient.)

Bof = Le constant, hi deixam fé,

que tot tindrá lo seu fi.

(Moutis.)

Q

Scena 10.

Zecla - Bofill y Francisco.

La Zecla torna a sentarse fent  
ganset y lo senyor Bofill fa

l' mateix fent un cigarro.

Ze = O veure si això s'arregla, ja  
aquet ja l'comensarà  
y si no ho pogués lograr  
de què hi serveixes tu, Zecla?

(Entra precipitadament Fran-  
cisco y sense deixar la carte-  
ra, s'assenta devant de Bo-  
fill ab lo colse sobre l'jonoll  
la ma a la cara ab to  
pensatiu.)

Boffi = (Malo, malo, quina cara.)

• Què tens noy?

Fran = Ja li diré.

Pero ja de l' que faré.

y me l'ha de pagà cara  
(Brenat.)

Pero, be, ¿t vols explicá?

Es qui ella m'està enganyant  
y li juro per quell sant....

(Mirant a la paret.)

Boof = ¿Quin sant?

(Mirant també.)

Sra = Cap; be ja ho verria.

Jo m'estaba ben tranquil  
avreglant, per se l'correu  
a las sis, mes una ven

(Senyalant al devant.)

m va posar intranquil.

¿Qui deu ser? vaig dirme jo,  
deixant cuant tenia a la mà,

y m̄ poso luego a escoltar  
y a mirar pe l'pany  
Prof = ¡Ja es bō!

Ana = Quant d'un plegat veig obrir  
la porta per la Tecleta  
y escapant per l'escaleta  
fugia un quinto. ¡Ah, di!  
Bue faig, li veig al detrás  
y ab un salt doch al carré;  
busco, miro ahont pot ser  
y m̄ quedo ab un pam de nas.  
Al veurem tant esbarat  
la llanmera del devant  
m̄ pregunta de quin sant  
estich jo tan transmudat  
y confós, sense paraula



ni sabent com comensà

li explico tot net y cla,

y m' dia que s' un gatamaula.

Que l' coneix? pregunto jo.

Si l' coneix? Moes que vostè

y ja m' penso perquè ve,

per la noya, i ja n' tinc po!

No es aquesta la primera

vegada que aquí ha pujat

y es ven pujà d' amagat

del seu pare, i trapasserd!

Pero un plan he convingut

que ella m' hi ajudarà

Ja veurà quin plan, veurà!

(Amb interes.)

Prof = Ja m' ho penso.

Fra = ~~començament~~ Peliagut

Com ella sempre vigila

no passantli res per alt

swit y ni dona la senyal

com ven a n'ell que s'enfila

y amagantse en un recó

y escoltant quant hagi entrat

fa la senyal

Prof = ~~aguantat~~ Ben pensat.

Fra = quatre pichs y repicó.

Prof = ; Oh! ja ho veig!

Fra = ~~aguantat~~ Y ell a dins

se l'atrapa a la ratera,

logrant d'aquesta manera

debaratarli lo seus fins

o que li sembla?

Bof = ; Be, molt bé!

Pero verués, y si fos  
algú que ve per curá?...  
Tot podria sé....

Tna = No, cá,  
que m' explica, ve a fer l'os.

Bof = Com que el seu pare s' dedica....  
no tindria res d' estrany

Tna = Ja ho sé... fugi ab tal afany  
(Ab soma.)

vol dir que no s' embolica.

Ja ho he dit, ho acabare.

(Cridant.)

perque n' estich mitx fregit.

Te = ; M' fan está ab un neguit!

(Escoltant.)

Prof = Antes enteraten bé.

Ura = D' aquest modo sabre jo  
si son certas mas hospitas;  
ja li fare fer visitas  
ahont no pot

Prof = Es clà que no.

Pues escolta ben be are  
y aten lo que vaig a dirte  
pues es sols per advertirte:  
si vingues sent hi el seu pare,  
veyam, digas, o com s' arregla?

Ura = Aixó ray! Ja ho tinch pensat;  
faig está el pare amagat  
deixantlo sol ab la Tecla.  
Son pare de dins vigila  
y segons lo que ven fe

surto y me l'planta al carré.

Ha veig que vosté no hi fila.

(Blamantli lo atenció <sup>a la</sup> ~~de~~ beca

ls crits que fan s'alta y obra

la porta posantse al replá

á escoltar, topantse ab en

Francisco si don degut temps.)

Boof = Donchs se l'be que t'vull escolta;

jo al costat me n'he passat

y despres d'haver garlat

y vist qu'está mitx resolta.

(No m'queda pas mes recurs,

no ho tinch pas de destratar ho.)

Ana = Donchs me n'hi vaig a provar ho.

(Veuem Francisco si n' surto.)

Boof = M sembla qu'una entrevista

ho acatará d' arretglá  
Fra = ( Papit. )

Vaig a dir si vol entrá  
( Surt. )

Bof = ( ¿ jo no us perdré de vista. )

( Murtis. )

Q. 1. cema 11.

Becla y Francisco.

( Francisco obra la porta y s' topa  
ab Becla. )

Fra = ; Oh! ¿ ets tu? ¿ que te n' anabas

Be = M' ha semblat sentir cridar! -

Fra = Be, ja ets aquí, pots entrar;

El sentir critic estranyabas. —

(Pregant.)

Be = ¡No ho creguis, no hi ha perill!

després si el pare venia....

Ana = O be, vaja, que t'avia

te = Y luego t'enyó Bofill —

Ana = Al contrari, donchs per xò

n'estic segü, creume a mi.

¡Vamos, no siguis així!

ja pots entrar sense pò.

Be = Deixaré la porta oberta

per si acàs vingues algú

Ana = Ja pots està ben segü,

faré centinella alerta

(Pasa Becla a casa de Francisco.)

o Y donchs qu'estàs enfadada?

Ze = No, no; no n' estich de re.

Fra = Com que m' fas aquet papé!...

; Moiram sols una vegada

(Becla se l' mira y riu.)

y m' farás content! ; Així!

sembla que no gosis, dona. —

ja saps que t' es la mes bufona.

Ze = Sort que no n' ven cap vehi.

Fra = Be, o es veritat que no m' enganyas?

Ze = o lo enganyarte? o perque ho dius?

(Becla riu.)

Fra = Com que m' sembla que te n' riu.

y teniu també unas manyas. —

Ze = Vamos, no siguis així

Fra = Jo ho deya perque m' semblava.

Ze = Tu creus si no t' estimaba



hauria entrat? ; Fug d'aquí!  
pero si t' dech advertir  
que si no ho dius a ne'l pare -

Mra = No m' faràs mes bona cara?

Avuy mateix, quan hi siga,

ja m' tens adintre de pet;

sols per veure aquet pamet

o que vols que jo no li diga?

Tot quant se' li explicare

y si no m' nega ta mà,

(Animantse.)

tan prompte puga, demà

ab tu noya m' casaré,

y anirém a Montserrat

y t' hi compraré uns rosaris

y també uns escapularis

ab un Sant - Cristo daucaít  
y per si jo no hi pensés  
fesmen memoria Beclata,  
t' compraré una cinteta  
d' aquellas, ¿ sap?

Te = ; Y are, ves!...

Ana = ¿ Costarás contenta?

Te = Si.

Ana = ¿ No estimarás?

Te = No, que no.

Ana = Y t' cantaré una cansó

mes bonica... hasta allí.

Te = Cantala pues, ¿ no t' recorda?

Ana = Pron que si vatura l' mon,  
pero m' has de fe t' segon

Te = Fins que t' acabi la corda.

# Musica.

Fra = Dos que s'estimaban  
dos que s'estimaban  
feya molt temps ha

Te = En lloch se trobavan  
en lloch se trobavan  
per poguers parlar

Fra = O siga que ella  
o siga que ella  
ja se ni refredés

Te = O ell no ho volia  
o ell no ho volia  
per no seguir mes

Fra = O ell ja s'aburría  
ell ja s'aburría

Tens a saber que fer  
Ze = Ella s' consumia  
ella s' consumia  
pensant que pot ser  
Fra = Quan un dia s' troba  
Ze = Ob ella al davant  
Fra = Dantli ell paraula  
Ze = Sue s' estimarian  
Fra = Ell li dona probas  
Ze = Ella las admet  
Fra = Y sap be de sobras  
Ze = Qu' es en Francisquet.

= Dilo =

Després quan siguem casats  
anirém sempre tots dos  
seguint las festas majors

y llurhint pe ls embalat.

Ns posarém al devant

perque aixis ns veuran mes

ja veurás, probem ho pues

ja que ls musichs van sonant.

(Tecla y Francisco ballan los

vuit compassos de polca finals.)

Q

Ascend 1º.

Tecla - Bofill y Francisco

mm

Lo senyor Bofill surt al donar l'

últim cop a la orquesta.

mm

Bof = Alsa, com s'aprofitem.

Fra = Poes, hem fet una cantada

Ze = (Com mes 'l veig mes m'agrada)

Prof = Cada i cu el que diga ser.)

(Apart a Zecla.)

Ore pot ser te n'convencis

y verriás no t'enganyaba

Fra = ó que diu l'oncle?

Prof =

(Apart a Francisco.)

Ella s'pensaba....

Ze = Que men no foras, n'hi pensis

Fra = Be, verriás, no ho soch encard

(Content.)

Ze = Bueno, es un dir; prou que ho sé

Fra = Pero penso que ho seré,

tan prompte vegi l'teu pare.

Prof = y si us dona ja l'permis

com jo crech que s' de rahó  
te n' vas oi trobá l' rectó

y li dius, aixó s' fa axis.

Y en quant á mi, ja ho saben;

en tot vos estich de ajuda

hasta os fare de escolá.

Be = (Está de broma, ja s' ven.)

Bof = Aixis tot irá n' devant

y os podreu prompte casó

y no s' ficsen ab l' altá

si es una santa o be un sant,

que tot aixó son caborias

que no trehuen nas á re;

era en cert temps que jo sé

que de tot feyan historias.

(De lo que no us safaren

cuant i arribi a n'aquet cas  
es qu'os estiran del bras  
y os mareijan com veuren,  
perque tot es ple de pobres  
que no us deixan camina  
allargante tots la ma  
qu'has de dur dines de sobras  
deixante el cap atontat  
que ja desitjas sorti.

Ze = No tothom deu veure axi  
(Be, com ell ja ho ha passat.)

Fra = Aixó ray, no vol dir res  
(Apart a Zecla.)

(i Ves que m'hi conta!)

Ze = (Apart a Francisco.)

(Y a n'a mi.)



Fra = No voldràs sempre?

(Dantse las mans.)

Ze = Jo si

Y tu i a mi?

Fra = No m' parlem mes;

Ze = Me n' vaig que no pot tardar?

(Sense deixar de las mans.)

Y si m' veya aqui... m' entens...

Fra = Pensa en mi, bufona... vents...

Bof = Vaja, prou déixala anar.

(Mutis Tecla.)

Escena 13

Bofill - Tecla y Francisco.

La Tecla ha passat a la seva  
habitació y entra y surt figurant  
que avetgla empollas etc. a fi de  
donar temps a que s'acabi l'escena.  
Francisco tot posantse la cartera y  
recullint paquets va dient versos ió  
fi de que Pofill digui lo seu,  
dient Francisco l'ultim tot anantse.

Fra = Ore si que veig ben clara  
que no tocaba pilota  
ves ab aquesta xicota  
qui es el que pot duptá

Poof = Com tot seguit t'acaloras  
y t'pujas al punt de dalt...

Fra = Si soch lo mes avi....

Prof = (Mal)

o Si no fos jo ahont foras?

Ja t' haurias fet soldat

y qui sap ahont pararias

Fra = Be, no m vingas ab rimplenas;

o que s pensa que roch tan gat?

(Mutis corrents.)

Prof = Rae, es arsis, que hi farém...

no mes te qu' es ton xicot,

que si no, oncle y nebot...

va, deixem ho, no n' parlém.

(Mutis.)

Q

Escena 1da

Climent, Becla y Francisco.

Oliment ve acompanyat de Francisco  
que porta un misto encés. La beca  
lo sent y obra la porta dirigitre  
Oliment al penjarrabas per posarse  
la bata y casquet, comensant lo  
dialech estan d'esquena Francisco  
I queda al per de la porta.

Oli = ¿Qui ha vingut?

Ze = No pas ningú

(Don poch sobresaltada y mirantse  
a Francisco.)

Oli = ¿Ni el xicot de ca n' Botey?

Ze = No he vist ningú per remey.

Oli = Ja vindrà si vol. ¿Et tu?

(Adelantantse.)

Fra = Jo be', trempat, ja ho pot veure,  
corrent sempre com ja ven.

Eli = Està cla, oi ets l'correu.

¿Què fas dret? ¿que no vols veure?

(Francisco s'assenta rapidament

a la cadira del pen de la porta.)

Eli = Vind, home, sen aqui

(Li posa una cadira.)

7 tu també al meu costat.

Explicat...

(Petita pausa.)

¿'has encallat....

no tinguis por, ja pots dir.

(Francisco y Becla s' miran etc.)

Fra = Jo fa temps que m'vuy casà  
pero buscaba una noya

senzilla, sense tramoya

perque aruy no hi ha que fia.

Un dia la veig sorti

y mi va agradá. ; Li es tan mona

Oli = Vaja, be, are enrahona,

fora posturas.

Gra =

Pues si,

com li dich, desde aquell dia

sempre ab ella hi he pensat

y n' estich enamorat

y pe l seu permis venia

Oli = Moira noy, lo meu permis

te l daré sempre que tu

aguet càrrech pugas du

y la fassis ben felis,

perque aixó del matrimoni

es un llas molt apretat  
y ben pensat o mal pensat  
després no hi val Sant Antoni  
Has de seguir la corrent  
dels sots y faran que hi trobis  
aguantan ~~y~~ fort y no t moguis  
vinga d'ahont vingat vent  
y si no pensas axi...

Tna = (Ràpit.)

Tot ve mal, be pron que ho sé.

Oli = o Oi? ; què has de sabé!

Tna = Bueno, veurá, deixim dir;

gastaré pocas paraulas  
y vosté ja m'compendrà,  
m'agrada parlar molt clà,  
no soch com molts gatamanlas.

D'aixó are n' tinch poquets

(Marcant diners.)

pero no ls faltari re.

(y ab lo que n' donqui vosté.)

podrem viure arregladets.

L'ellit me l compra una tia

que tinch allà a Vilafranca;

las cadiras, roba blanca

y un mirall un altre tia.

L'oncle m' dona plato y gotes,

una taula, calaixera

un armari de primera

qu'are hi guarda alguns trastots.

Non rellotje de paret,

cuadros y unas cortinas

m'ho donan unas cosinas



y també un antic barret.

Bli = ¿Què es del seu pare?

(Rient.)

Fra = No ho sé.

Bli = Potser i una antigietat....

Fra = Deu, miri, l tindrè guardat

y si serveix ja l tindrè.

Ab això no n falta res

y n podem casar si vol

Bli = I t posar de panxa al sol

com si fossis un marquès.

Fra = Em habent hi estimació

un de surt de grans apuros

¿Que n fa de tenir molts diners?

Bli = (Rient.)

M fa riure de debò

Jo no m'acabats de dir  
que fins, després de casat  
no tindria res.

Fra = Aureglat,

Queda avans tot, es un dir  
bli = Y bé, noya, qué hi respous?

Ze = Jo, pare... que m' sembla bé.

bli = Vaja donchs, per mi també  
Jo (acabarem los sermons.)

Pots anà a treure ls papers  
y cuant ls tinguis te n' <sup>vens.</sup> ~~res~~

Are ja estareu contents.

Fra = Y casats dintre d'un mes.

bli = Si Deu vol, diria jo.

Això ja se sap, es cla;

com que m' penso que ho voldrà.

Visca molts anys.

(Ab alegria y dantli la ma-

nutis.)

bli = Deit haldarros; los molt bó!

(Prient.)

Q  
Osceña 15

Bliment - Profile - Tecla y  
Francisco.

bli = Duregla t sopa aviat  
y cuan estigui sopem.

(P para a escriure.)

Te = (Que fi potsè n' sortirem,  
ja era hora!)

Sanctus (Montis.)  
Lunt Bofill y i encara ab  
en Francisco.)

Fra = Esta arreglat

(Content.)

Bof = Si, explicam o que t'ha dit?

Fra = o sap que m'ha dit?

Bof = o que no ho vol?

Fra = Si, home, si, quin consol.

Bof = o es dir qui esta decidit?

Me n'alegro.

Fra = Hasta jo.

Si vaig a ser mes felis

(Fregantse las mans.)

i Vatia, quin compromis!

(Francisio.)

Finch d'entrar hi i sap per allò?

Bof = Bea, no hi pensis, no verà.

i Vols que vinga, tant com es?

Be, no estarà per demés

es just que l' vagi a avisar

(Passa a la habitació y obra y  
ven a Climent escrivint qu'  
estará d'esquena.)

i Ah! dissimuli.

Clí = i tota t'?

i que hi ha de nou?

Fra = Lo q' heu de dir? Li diré;  
escolti.

(Parlan baix.)

Bof = Ja hi passaré,  
per que ell... no es pas tot hu.

(Passa la porta y s' queda un moment al passadis a escoltar y cuant sent que Francisco se n' va, s' torna a ficar dins.)

Bli = Y qué vol?

Fra = Ve per la noya y s' ven qu' es molt aixerit pero s' veurá peneudit, li ha armat ya una tramoya. Si vostè sentis truca cuatre pichs y repicó s' amaga a dins, jo al recó (Penyalant sa casa.)

Y veurém lo que farà.

Bli = Pero es precis avisar a la noya per si ell...

Fra = ¿ Loué farà, vatra n'ell....

com que vosté ho privará

Clí = Just, no hi habia atinàt.

Fra = Donchs, ja ho sap; estigui alerta.

Deixaré la porta oberta.

Lo faré el paper de gat.

(Bofill y Francisco se n'entran

y fan mutis tota la escena

seguint ocupantse en algo.)

Escena 16

Climent y Cecla.

Clí = Cos estrany no m'hagi dit....

pero tampoch m'ho diria

¡ Oure ves qui pensaria! ...

¡ Vaja, es ser molt atrevit!

Si, si, s'ha de escarmentá;

si que la fariam bona,

després tothom enra hona...

Te = Pare. ¿ que vol el sopá?

Bli = Bueno, si, ves arreglant

( Tecla para la taula.)

perque després tinch que fé.

Cuan siga á taula, vindré.

( Montis ls dos.)

( Surt Tecla ab plats etc etc y

seguidament se sentan truca

cuatre pichs y repicó.)

Te = ¡ Oure truca, de quin sant!

( Al sentir truca Bofill y Fran-



circo deixan lo que tenen entre

mans é immediatament i posan

á escoltar darrera de la porta,

presentantse Eduardo y entrant

en la habitació de Tecla.)

## Escena última

Tecla.

Tecla á la sortida ab los plats i queda parada de moment al sentir truca i y mentres está posant los plats á taula entra Eduardo.)

Fe = ¡ Ah! Usted aquí. ¡ por favor!-

Edu = ¿Que te asusta? ¿que te pasa?

Fe = ¿No tengo entrada en tu casa?

Edu = ¿A qué viene este temor?

Fe = ¿Acaso no ves en mi  
formalidad? que mas quieres?

Edu = ¿o es que ya no me quieres?  
habla, responde di?

(Tecla moviéndose de una part á  
l'altre.)

Por eso no estés inquieta,  
estando yo aquí, te aguardo

Fe = (A mitja ven.)

Edu = Salga usted pronto, Eduardo!

No temas te comprometa

porque si alguno viniera

à colocarse à tu lado  
fuera capas.....

Clí = (Fuit repentinament y s queda  
al pen de la porta, contestant  
ab to dramàtich.)

No al parlado,  
ya puede marcharse fuera

(Pofill y Francisco al sentir  
la ven de Climent, se n  
passan al seu pis.)

Hara bien un militar  
que conosa l'ordenansa  
s atreva entrar en la estansa  
de mi casa sin llamar?  
Y con fin no muy risueno  
engañe una niña asi

sin pedirme lo á n' á mi  
y con partin'ás empeño?

(Demostració negativa de Eduardo  
per la cual se interposa Francisco.)

Fra = Está en su derecho en decir  
que es usted un mal caballero  
pues á no serlo, primero,  
debía usted advertir.

Edu = (A Bliment.)

Excuso decir á usted....

Bliment = Está de más l' excusada,  
que un coven uniformado  
de militar, no está bé.

Antes podía padir  
si le dejaban entrar,  
per lo tant, pot ja marchar

Fra = Lore quiere decir, salir  
(Indicantli la porta.)

Edu = Antes he de confessar  
y lo digo claramente;  
no ha pasado por mi mente  
nunca con nadie abusar.  
Bon permiso. . . .

(Mutis.)

Bli = Vosté el te,  
y no torni mes per aquí.  
(Dirigintse a la porta.)

Fra = Molt ben dit, així s'ha axí.  
Deu ser baix al carré.

Bli = ¿Lore lo ha semblat?; Jo t'reflich!  
Mes be no podia fer ho.

Fra = Y ha tingut molt bon salero.

(y ha clarat cada embolich!)

Clí = y com s'ha quedat parat  
cuam li he dit del escusado-  
no puch mes, cuam jo ni enfado-

Fra = (y fram cada disbarat.)

Prof = Molt ben fet, aixó s'fa aixis  
ó sinó altre vegada  
cuam la porta n'es tancada  
s' deu demanar permis.

Clí = y tu he vist no respontias? -  
(A Zecla.)

Ze = Com no mi ha atacat en res.

Prof = Be, si, y era per demés.

Descintse de ximplerías,

vos faltan vint y nou dias

per celebrar vostres llanos.

vuy que hi siguin a cabassot  
totas las llepulerias.

Conviden tots ls cartés

perque fassi mes presencia,

y as veurá la concurrencia  
per las plassas y carrers.

Estará un poch, no m'apuro,

com tampoch no me n' amago.

Fra = (Está vist, no soch qui pago.)

Bof = Ni tampoch m' ve d'un duro.

Desitjauvos sempre units

ab pan, salut y pessetas,

fentros sempre posturetas

y no m' donguen malas nits.

Finalment, per acabá,

de mi disposen de tot

Clari = Jo a ma filla dono un dot  
de dos mil lliuras.

Fra = (Oy dá.)

Prof = ¿ si are as sembla te. . .

Fra = (Apart a Tecla.)

(Dixó crech que ho diu per tu.)

Te = (Per tu ho diu.)

Fra = (Oe, tot m'es hi.)

(A Tecla.)

Bueno, donchs, jo ls hi diré.

(Al Publich.)

Tots los que vulgan veni  
el dia que ns casarem  
perque ho sapigan, farem  
que el diari ho duga, aixi  
ningú ho podrà ignorá;



estimantlos la asistencia  
perque com mes concurrencia  
hi hagi mes bioma ò farci.

Ore di algu de vostés  
vol regalá algun adrés,

(Dirigintse á Tecla.)

agraciarém la atenció  
no incomodantse á pujá,  
perque sent baix, poden dar  
cuatre pichs y repicó.

mm

Prull.

*[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

1504